

Mâinile mele

Flavius

Mâinile mele de teamă cresc
devin tot mai sălbatice.

Una din ele e mai vânjoasă
are forță și rupe,
cealaltă-i mai temperată,
măsoară totul cu prudență.

La ordinul primit se sprijină reciproc
și nu iartă ce nu se cade.

Eu le iubesc pe amândouă la fel,
aș vrea să le mântui de rele
dar nu mă ascultă
și singure-și caută dreptatea,

de mă tot gândesc la ce-o să fac
dacă dreptate nu e
și-mi bagă degetele-n ochi
de nu mai văd lumina
nici măcar moartea.